

Tožba.

kako mi je hudó,
Ker me ne pusté od doma —
Mnogo jih po svetu roma,
Božja čuda zre okó.

Neprenehoma naprej
Hodil bi iz krajev v kraje,
Bilo bi mi v srci slaje,
Kakor v domu je doslej . . .

Slušaj me, prijatelj moj,
Ki želiš v tujino širno,
Željo to zatrì nemirno,
Drag ti dom ostani tvoj!

O, resnično: lep je svet,
Ker ga Stvarnik je ustvaril,
Hrib in dol mu je podaril,
Gozd in gaj in sad in cvet.

Toda kdor svoj dom pusti,
Rad korak bi svoj obrnil
In se v kočó rodno vrnil,
Kjer je živel mlade dni.

Vleče ga v domači kraj
Čudna želja, čudna sila,
Ki mu dom je prikupila,
Da se zdi mu svetni raj.

Srečen pač, kdor hrepeneč
More zopet v dom dospeti,
A hudó mu je živeti,
Kdor domovja nima več.

In zató, prijatelj, veš,
V tuji svet nikar ne sili,
Živi v domovini mili,
Dokler moreš, dokler smeš!

— n —

Kako bo Janko ptice lovil?

Ste-li čuli, ste-li čuli,
Kaj je mali Janko rekel?
„Nikdar več ne bom na paši
Za nobeno ptico tekel.

Vsak dan bom solí prgišče
V robcu si na pašo nesel

In ko ptica pride blizu,
Sol ji bom na rep potresel.

Ptic vse polno bom nalovil,
A prav nič ne bom se mučil,
Saj takó sosedov hlapec
Me sinoči je naučil.“

Smiljan Smiljanič.

LISTJE IN CVETJE.

Naloga.

Naj kdo izmed naših vrlih pesnikov zloži detinsko pesmico, katera izražaj misli in čustva, ki jih vzbuja blagotnemu opazovatelju ta-le slika.

